

“OF MIJN OPERATIE AL DAN NIET KAN PLAATSVINDEN HEEFT EEN GROTE IMPACT OP MIJN LEVEN”

“Sinds de coronacrisis stel ik zelf als reumapatiënte geen zorg uit, behalve mijn behandelingen bij de kinesitherapeut. Ik volg kiné om mijn spieren te verstreken en hiervoor moet ik allerlei oefeningen op toestellen doen. Ik vind het niet aangenaam om dit allemaal aan te raken. Daarnaast zijn er vaak ook nog andere patiënten in diezelfde ruimte oefeningen aan het doen en is het gewoon praktisch niet mogelijk om altijd 1,5 meter afstand van elkaar te houden. Hier voel ik mij helemaal niet comfortabel bij. Als ik bijvoorbeeld voor een behandeling van een lumbago naar de kinesitherapeut ga, dan kan dit in een aparte ruimte en voel ik mij wel meer op mijn gemak.

Naast deze kinesitherapie heb ik ook nood aan hydrotherapie. Deze therapie maakt mijn spieren soepeler. Zowel de kiné als de hydrotherapie zijn nodig om mij goed te voelen, hoewel ik wel meer nadelige effecten ervaar op mijn lichaam als de hydrotherapie wordt stopgezet. Deze therapie werd in maart stopgezet en is pas half augustus terug opgestart. Dit heeft een groot effect op mijn levenskwaliteit. Ik ontwikkelde daarom de afgelopen maanden veel lumbago's, ook doordat ik minder buitenkom en minder beweeg. Op dit moment wordt de hydrotherapie gedeeltelijk verdergezet. In een zwembad is het toch niet altijd eenvoudig om alles 'coronaproof' te houden.

Omwille van plas- en stoelgangincontinentie ging ik in maart op consultatie in het ziekenhuis. Op dat moment was de situatie ernstig. Ik kreeg de boodschap dat ik een paar dagen later gecontacteerd zou worden om een datum vast te leggen voor onderzoeken. Ik ben nooit gecontacteerd geweest en nam uiteindelijk zelf herhaaldelijk contact op met het ziekenhuis. Ik kreeg te horen dat er geen enkel onderzoek meer plaatsvond omwille van corona. Uiteindelijk heb ik 2 onderzoeken kunnen laten doen in augustus en september, op aandringen van mijn arts. Uit die onderzoeken bleek dat mijn sluitspier niet goed meer functioneert en hiervoor is op 15 oktober een sacrale zenuwstimulator geplaatst. Ik ben blij dat mijn arts aandrong om dit onderzoek te laten doen, anders was ik nu misschien nog altijd niet verder geholpen. De stimulator die geplaatst werd is wel maar tijdelijk en zal terug verwijderd moeten worden. Of ik een definitieve stimulator krijg, zal afhangen van een goedkeuring van het RIZIV en of deze zorg niet opnieuw wordt uitgesteld. Ik vrees dat dit wel eens lang zou kunnen duren en daar kijk ik tegenop. Zonder deze stimulator is het bijna onmogelijk voor mij om bijvoorbeeld met de hond te gaan wandelen omwille van de

ongemakken die ik dan ervaar. Of deze ingreep al dan niet kan plaatsvinden, heeft een grote impact op mijn leven.”

Lieve Viaene - 63 jaar - CIB Liga